

Sygn. akt II CSK 144/16

POSTANOWIENIE

Dnia 7 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z powództwa Ł. D.
przeciwko Gminie Ś., Powiatowi K., H. W. i W. M.
o ochronę dóbr osobistych,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 października 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 26 maja 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 26 maja 2015 r. Uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący wskazał na nieważność postępowania przed Sądem Okręgowym, która nie została wzięta pod uwagę przez Sąd Apelacyjny, co miało także spowodować nieważność postępowania w drugiej instancji.

Twierdzenie to nie odpowiada jednak przesłance przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c. Po pierwsze, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem przesłanka ta odnosi się do nieważności postępowania w drugiej instancji, a nie postępowania przed Sądem pierwszej instancji (tak m.in. Sąd Najwyższy w postanowieniach: z dnia 7 czerwca 2013 r., II CSK 720/12, nie publ. oraz z dnia 18 lutego 2016 r., V CSK 465/15, nie publ.). W konsekwencji, powołanie się przez skarżącego na pozbawienie go możliwości obrony jego praw przed Sądem Okręgowym, tj. w pierwszej instancji, nie jest tu wystarczające. Z kolei ewentualne niewzięcie pod uwagę przez Sąd Apelacyjny rzekomej nieważności postępowania przez Sądem pierwszej instancji nie stanowi uchybienia skutkującego nieważnością postępowania przed Sądem Apelacyjnym, tj. postępowania w drugiej instancji.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi przez adwokata X. Y. nie orzeczono wobec braku w skardze kasacyjnej odpowiedniego wniosku (skarga zawiera jedynie wniosek o przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do rozstrzygnięcia o kosztach postępowania kasacyjnego, w tym kosztach zastępstwa procesowego według norm przepisanych) i oświadczenia, że opłaty nie zostały zapłacone w całości lub w części (por. § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, jedn. tekst: Dz. U. z 2013 r., poz. 461 ze zm., w zw. z § 22 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, Dz. U. poz. 1801).

aw

jw